

tilfældet. Herved opnås der overensstemmelse med den norske og den svenske lov.

I overensstemmelse med udvalgets indstilling foreslås det, at udeblivelse med det sidste afdrag skal kunne medføre tilbagetagelse uden hensyn til afdragets størrelse.

Endelig er der som ovenfor nævnt foreslået en tilføjelse til § 2, hvorefter sælgeren ikke på grund af manglende betaling kan tage tingen tilbage eller gøre anden aftalt, særlig retsvirkning gældende, såfremt de beløb, der ikke blev betalt i tide, dog erlægges inden tilbagetagelse er sket med tillæg af renter og omkostninger og det derhos findes at ville virke ubilligt, om sælgeren gjorde sin ret gældende, idet forsinkelsen med betalingen skyldes sygdom, arbejdsløshed eller andet undskyldeligt forhold.

Hensynet til sælgeren taler ikke med nogen større vægt mod en sådan regel, idet det normalt også vil være i sælgerens interesse, at købet fastholdes, efter at han har fået de skyldige afdrag betalt.

ad § 3.

Forslaget svarer til det af udvalget udarbejdede udkast.

ad § 4.

Forslaget svarer til det af udvalget udarbejdede udkast med følgende ændringer:

- 1) Efter den gældende lov kan der ikke ved den opgørelse, der skal foretages i anledning af tilbagetagelse af en ting, tages hensyn til renter, selv om der i aftalen er vedtaget rentebetaling. Udvalget har foreslået denne regel ophævet. Formålet med den nugældende regel har været at gøre opgørelsen så let og usammensat som muligt. Dette hensyn består fortsat, og da eventuelle rentebeløb vil være af ringe størrelsesorden i de køb, der falder ind under den nugældende lov, det vil sige køb, der ikke overstiger 3 000 kr., har justitsministeriet foreslået reglen bevaret for disse købs vedkommende, men foreslået, at der skal kunne tages hensyn til renter, når afbetalingsprisen er større.
- 2) Efter den gældende lov skal ved opgørelsen i anledning af tilbagetagelse af en ting de ubetalte uforfaldne afdrag regnes sælgeren tilgode,

efter at de er blevet nedsat svarende til forholdet mellem kontantpris og afbetalingspris.

Denne regel bibeholdes i udvalgets udkast, medens den nugældende bestemmelse om, at kontantprisen skal anses for at udgøre ni tiendedele af afbetalingsprisen, hvis det ikke kan oplyses, hvor stor den er, foreslås slettet, idet den i mange tilfælde ikke svarer til det virkelige forhold. Heroverfor kan anføres, at den nævnte formodningsregel, der anvendes i praktisk talt alle tilfælde, til trods for at den efter loven kun skulle finde anvendelse, hvor kontantprisen ikke kunne oplyses, er af meget stor betydning for lovens lette administration, og justitsministeriet må nære overvejende betænkelighed ved at gå ind for dens afskaffelse. Under hensyn hertil er reglen foreslået bibeholdt.

ad §§ 5—9.

Forslaget svarer til det af udvalget udarbejdede udkast.

ad § 10.

§ 10, stk. 1 svarer til det af udvalget udarbejdede udkast med den ændring, at kravet om, at kontantprisen skal opgives i afbetalingskontrakten, udgår. Ændringen står i sammenhæng med formodningsreglen om, at kontantprisen udgør $\frac{9}{10}$ af afbetalingsprisen, jfr. bemærkningerne til § 4.

Reglen § 10, stk. 3, der som tidligere nævnt ikke findes i udvalgets udkast, giver fogeden adgang til i de i bestemmelsen nævnte specielle tilfælde, hvor køberens betalingsevne uden hans egen skyld er blevet midlertidigt forringet, at udsætte forretningen i indtil 6 måneder, men køberen har ikke noget retskrav på en sådan udsættelse. I almindelighed må det forventes, at en afbetalingssælger frivilligt vil give henstand i sådanne tilfælde, men justitsministeriet har ment, at man ikke burde lade køberens stilling være afhængig deraf, og fundet det rigtigst at overlade til fogeden at skønne over, om der efter oplysning om begge parter forhold er rimelig anledning til at give udsættelse.

ad §§ 11—17.

Forslaget svarer til det af udvalget udarbejdede udkast.